സ്മിതയുടെ ട്യൂഷൻ കുട്ടികൾ

കെ. എം. ഷെറീഫ്

സ്മിതയുടെ ട്യൂഷൻ കുട്ടികൾ

കെ. എം. ഷെറീഫ്
(മലയാളം: കഥ)

© 2025, K. M. Sherrif

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Cover: The Fair Student, a painting by Daniel Huntington (1816–1906). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

സ്മിതയുടെ ട്യൂഷൻ കുട്ടികൾ

സ്മിതയുടെ വീടിന്റെ ഗെയിറ്റ് തുറന്ന് അകത്തേക്ക് കടക്കുമ്പോൾ കോലായിൽ രണ്ട് കുട്ടികൾ തമ്മിൽ പൊരിഞ്ഞ അടി നടക്കുകയാണ്. ഒന്ന് പെണ്ണും മറ്റേത് ആണും. ഉന്തും തള്ളും പിടിവലിയും കൈച്ചുരുട്ടി ഇടിയുമെല്ലാമുണ്ട്. രണ്ടിനും ഏതാണ്ട് പത്ത്-പന്ത്രണ്ട് വയസ്സുണ്ട്. സുന്ദരനും സുന്ദരിയും. നീളൻ പാവാടയും ടോപ്പുമിട്ട, ഇരുനിറവും ഒത്ത തടിയുമുള്ള പെണ്ണിന്റെ മുടി ബോബ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ജീൻസും ടീ ഷർട്ടുമിട്ട , വെളുത്ത് കൊലുന്നനെയുള്ള ചെക്കന്റെ മുടി സ്പൈക് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കോലായിലുണ്ടായിരുന്ന ചെറുതും വലുതുമായ അഞ്ചാറ് കുട്ടികൾ നല്ലൊരു അടി കാണാൻ കിട്ടിയ സന്തോഷത്തിലാണ്.

സ്മിതയെയും നാസറിനെയും കണ്ടിട്ട് ഒരു പാട് ദിവസമായിരുന്നു. രാവിലെ ചെന്നാൽ കാണാം എന്ന് വിചാരിച്ച് ചായയും കുടിച്ച് ഇറങ്ങിയതാണ്. സർവീസിൽ ബാക്കിയുള്ള മൂന്ന് വർഷം തികയ്ക്കാൻ രക്തസമ്മർദ്ദം അനുവദിക്കാഞ്ഞപ്പോൾ സ്വയം പിരിഞ്ഞ സ്മിത സമയം പോകാൻ വീട്ടിൽ സ്കൂൾ കുട്ടികൾക്കു ട്യൂഷൻ എടുക്കാൻ തുടങ്ങിയ കാര്യം ആരോ പറഞ്ഞു കേട്ടിരുന്നു.

അടി പഞ്ചായത്താക്കാൻ സ്മിത വരാൻ വൈകി. അതിനിടയിൽ കേരളീയ നവോത്ഥാനത്തിനു പുതിയ ഭാഷ്യം ചമച്ച് കൊണ്ട് അടിപിടിക്കാർ തെറിവിളി തുടങ്ങിയിരുന്നു.

“പോടാ, പന്നീ”—പെൺകുട്ടി.

“പോടാ, തൊള്ളപ്പറച്ചി”—ആൺകുട്ടി.

ഇത്രയും ആയപ്പോഴേക്ക് സ്മിതയെത്തി രണ്ടിനെയും പിടിച്ച് മാറ്റി.

“കണ്ണ് തെറ്റിയാ രണ്ടും കച്ചറയായി. ഇങ്ങനെയാണെങ്കി നാളെ മുതൽ ഇങ്ങോട്ട് വരണ്ട. വീട്ടിലിരുന്ന് അടി കൂടിയാൽ മതി.”

പോരാളികൾ തൽക്കാലം പടക്കളത്തിൽ നിന്നു പിൻവാങ്ങി. അപ്പോഴാണ് സ്മിത എന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചത്.

“ആ, രമേശനോ. യ്യി വന്നിട്ട് കൊറച്ച് നേരായോ?”

“ഇല്ല, സ്റ്റണ്ട് നടക്കുമ്പളാണ് വന്നത്.”

“ഒന്നും പറയണ്ട. ഞാനൊന്ന് അടുക്കള തിരിച്ച് പിടിക്കാൻ പോയപ്പളേക്ക് കോലായില് യുദ്ധം തുടങ്ങി. സമയം പോകാൻ തുടങ്ങിയ ട്യൂഷൻ എനിക്ക് പാരയാകുന്നുണ്ടോ എന്നൊരു സംശയം.”

“രണ്ടും കുറച്ച് അലവലയാണെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടല്ലോ”—ഞാൻ കുട്ടികൾ കേൾക്കാതെ, ശബ്ദം താഴ്ത്തി പറഞ്ഞു. “അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നല്ല സംഖ്യ ചാമ്പുന്നത് കേട്ടു.”

“എന്ത് അലവലയായാലും പ്രമാണിമാരെ മക്കളാണ്. കൃഷ്ണപ്രിയ ഞമ്മളെ മരിച്ച പോയ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ ഡോക്ടറെ മോന്റെ മോളാണ്. റിസ്‌വാൻ ഔക്കർ മാഷെ മോളെ മോനും.”

സ്മിതയ്ക്ക് കിതപ്പ് വന്നു. സോഫയിൽ ഇരുന്നു. പണ്ട് പാടി പേരെടുത്ത ഒരു പാട്ടും മുഴുവൻ പാടിയെത്തിക്കാൻ ഇപ്പോൾ സ്മിതക്ക് കഴിയാറില്ല. സുജാതയുടെ മകളുടെ കല്യാണത്തിന് എല്ലാവരും നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ “പ്രിയതമാ, പ്രണയലേഖനം” പാടാൻ തുടങ്ങി അഞ്ചെട്ട് വരി പാടിയപ്പോഴേക്കും കിതപ്പ് വന്നു. പണ്ട് പ്രീഡിഗ്രിക്ക് ഇതേ പാട്ട് പാടി പകുതിവഴിക്ക് സഭാകമ്പം കൊണ്ട് തൊണ്ടയിടറിയപ്പോൾ ഒരു ധൈര്യത്തിന് മുൻനിരയിൽ ഇരുന്ന നിരപരാധിയായ എന്റെ മുഖത്ത് നോക്കിയാണ് സ്മിത ബാക്കിഭാഗം പാടിയത്.

“ഇത് രണ്ടും തമ്മിലാ എപ്പളും കച്ചറ.”

“‘ബാല്യകാലസഖി’യിൽ പറഞ്ഞ പോലെ അടിപിടി കൂടി രണ്ടും അവസാനം പ്രേമിക്കുമോ?”

“അത് നടക്കൂല. അതൊക്കെ പണ്ട്. സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നോക്കിയിട്ടല്ലേ ഇപ്പളത്തെ പ്രേമം.”

സ്മിത ഒരു നിമിഷം നിശ്ശബ്ദയായി. കൃഷ്ണപ്രിയയും റിസ്‌വാനും ശീതയുദ്ധത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം നിലനിർത്തി വിട്ടുമാറിയിരിക്കുന്നത് ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.

“രണ്ടിന്റെയും കളി ലൈൻ മാറിപ്പോകുന്നുണ്ടോ എന്നാണു എന്റെ പേടി. രണ്ടു ദിവസം മുൻപ് എന്തോ പറഞ്ഞു തെറ്റിയപ്പോ കൃഷ്ണപ്രിയ റിസ്‌വാനോട് പറയ്യാ, ങ്ങൾ മാപ്ലാര് മൂന്നു നാലെണ്ണത്തിനെ കെട്ടൂലേ, ഒലോട്ട് കളിച്ചോ, ന്നോട്ട് കളിക്കാൻ വരണ്ടാന്ന്. റിസ്‌വാനും മോശമില്ല. ഓൻ പറഞ്ഞത് കേക്കണോ? ങ്ങക്ക് ചൊവ്വാദോഷം, ബുധൻദോഷം ന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു എന്തൊക്കെയോല്ലേ? യ്യൊക്കെ ആരും കെട്ടാൻ വരാണ്ട് മൂത്ത് നരയ്ക്കും.”

“ഇതിറ്റിങ്ങൾക്ക് ഈ ഡയലോഗൊക്കെ എവിടുന്ന് കിട്ടുന്നതാ?”

“അതിനാണോ പ്രയാസം—ദീർഘദർശനം ചെയ്യുന്ന ദൈവജ്ഞരില്ലേ വീട്ടിൽ. കഴിഞ്ഞ ഓണത്തിന്റെ തലേന്ന് ടൗണിൽ കണ്ടപ്പോ പ്രഭാവതി ടീച്ചർ ചോദിച്ച ഷോപ്പിങ്ങൊക്കെ കഴിഞ്ഞോന്ന്. ഇല്ലാന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ടീച്ചറ് ഒറ്റ ഡയലോഗ്: ങ്ങക്കതിന് ഓണം ല്ല്യല്ലോ. കുറേക്കാലമായിട്ട് കേട്ട് തഴമ്പിച്ചത് കൊണ്ട് ഞാൻ അതിനൊന്നും ഏറ്റു പിടിക്കാൻ പോകാറില്ല. പക്ഷേ, അന്നെന്തോ ചൊറിഞ്ഞു വന്നു. ഞങ്ങക്ക് ഓണമില്ലാന്ന് ഗവണ്മെന്റ് ഓർഡർ ഇറക്കീട്ടുണ്ടോ, ഞാൻ ചോദിച്ചു. അത് കേട്ടപ്പോൾ പ്രഭാവതി ടീച്ചറ് തിരിഞ്ഞു ഒരൊറ്റ നടത്തം.”

അതിനിടക്ക് കുട്ടികളുടെ പുതിയൊരു കച്ചറ തുടങ്ങി. കാർട്ടൂൺ കണ്ടു കൊണ്ടിരുന്ന ഒരുത്തന്റെ ടാബ്ലറ്റ് വേറൊരുത്തൻ പിടിച്ച് പറ്റിയതാണ് കേസ്. സ്മിത എഴുന്നേറ്റ് പോയി ക്രമസമാധാന പാലനം നടത്തി. സ്മിതയും ഞാനും പണ്ട് അടിപിടി നടത്തി പിടിച്ച് പറ്റിയത് തീപ്പെട്ടി ചിത്രങ്ങളായിരുന്നു.

“നാസറിന്റെ ഉറക്കം തീർന്നില്ലേ?”

രാത്രി ഏറെ ചെല്ലുന്ന വരെ വായിക്കുന്ന—ഞാൻ എന്നോ ഉപേക്ഷിച്ച—ശീലം ഇപ്പോഴും ഉള്ളതു കൊണ്ട് നാസറിനു പുലർച്ചെ പാതിരായാണ്.

“എട്ടു മണിക്ക് പോയതാണ്. വടകരയിൽ പരിഷത്തിന്റെ ഒരു യോഗമുണ്ട്.”

കൃഷ്ണപ്രിയയേക്കാൾ ലേശം ഉയരം കൂടിയ ഒരു പെൺകുട്ടി എഴുന്നേറ്റ് സ്മിതയുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു. കയ്യിൽ തുറന്നു പിടിച്ച നോട്ടുപുസ്തകമുണ്ട്.

“മിസ്സേ , ഞാൻ പോയം ചൊല്ലട്ടെ?”

“ആ, ചൊല്ലിക്കോ.”

“ഇത് ഗായത്രി”, സ്മിത പെൺകുട്ടിയെ എനിക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തി. “നന്നായിട്ട് ഇംഗ്ലീഷ് കവിത ചൊല്ലും.”

ഗായത്രി എന്നെ നോക്കി ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു.

ഗായത്രി മോശമില്ലാത്ത ഉച്ചാരണത്തിൽ ചൊല്ലിയ കവിത നല്ല പരിചയം തോന്നി. കുറച്ചു കൂടി കേട്ടപ്പോൾ പിടികിട്ടി—സെക്കന്റ് കമിങ്.

സ്മിത ഗായത്രിയെ കൊണ്ട് രണ്ടു തവണ കൂടി കവിത ചൊല്ലിച്ചു. ആക്സന്റ് മോശമില്ലെങ്കിലും കവിതയുടെ ഭാവം വന്നോ എന്ന് സംശയം. ഓൾഡ് ജനറേഷൻ ആയത് കൊണ്ട് എനിക്ക് തോന്നിയതുമാകാം. കവിത ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞു മറ്റു കുട്ടികൾക്കിടയിൽ ചെന്നിരുന്ന ഗായത്രി പുസ്തകത്തിൽ നോക്കി നിശ്ശബ്ദമായി വായിക്കാൻ തുടങ്ങി.

“യേറ്റ്സൊക്കെ ഈ കുട്ടികൾക്ക് എടുത്താൽ പൊന്തുമോ?”

“എ ഗ്രേഡും ഒന്നാം സമ്മാനവും കിട്ടും എന്നൊക്കെ ക്ലാസ് ടീച്ചർ പിരി കയറ്റി വിട്ടാൽ യേറ്റ്സിനെയല്ല, യേറ്റ്സിന്റെ ബാപ്പാനെയും പഠിക്കും.”

“ജമീലക്ക് എന്തു പറ്റി”, സ്മിത പെട്ടെന്ന് ചോദിച്ചു. “ഇന്നലെ രാത്രി ഫോൺ ചെയ്തപ്പോൾ തൊണ്ട അടച്ച പോലെ തോന്നി. ഫോൺ പെട്ടെന്ന് വെക്കുകയും ചെയ്തു. എന്താ, നല്ല സുഖമില്ലേ?”

“അങ്ങനെ പ്രത്യേകിച്ചൊന്നുമില്ല, വാർധക്യസഹജം തന്നെ.”

“പോടാ, അന്റെയൊരു ഒടുക്കത്തെ തമാശ. അൻപത്തി രണ്ടു വയസ്സിലാണല്ലോ വാർദ്ധകസഹജം! യ്യി കാര്യം പറ”.

“എന്നാ സത്യം പറയാം. ഇന്നലെ ഉച്ചക്ക് കല്ലായിൽ ഒരു കല്യാണത്തിന് പോയതായിരുന്നു ഞങ്ങൾ. ഞമ്മളെ പഴയ ലക്ഷ്മി തിയേറ്ററിന് അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ ഒരുത്തൻ റോഡില് ഉന്തുവണ്ടിയിൽ കുൽഫി വിൽക്കുന്നത് കണ്ടു. ഞങ്ങൾ ഗൃഹാതുരത്വം കൊണ്ടു. ഗൃഹാതുരത്വം കൊള്ളുക എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ശരിയാകുമോ?”

“അത് പവിത്രനോട്ട് ചോദിക്കേണ്ടി വരും. എന്നിട്ട്?”

“ക്ലാസ്സ് കട്ട് ചെയ്ത് മാറ്റിനിക്ക് പോയ കാലം ഓർത്ത്, ലേശം കണ്ണീരൊക്കെ വാർത്ത് ഞങ്ങള് മത്സരിച്ച കുൽഫി തിന്നാൻ തുടങ്ങി. ജമീല നാലെണ്ണം, ഞാൻ മൂന്നെണ്ണം. തൊണ്ട വർക്‌ഷോപ്പിൽ കയറാൻ വേറെ എന്തെങ്കിലും വേണോ? എനിക്കും ചെറുതായിട്ട് വേദന തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്”.

“ആഹാ, ചെക്കനെ ഗൾഫിൽ പറഞ്ഞയച്ച രണ്ടാം മധുവിധു ആഘോഷിക്കുകയാണല്ലേ?”

“നിന്റെയും നാസറിന്റെയും മധുവിധു നേരത്തെ തുടങ്ങിയില്ലേ? ഷീബ ഹൈദരാബാദിൽ ആയിട്ട് ഇപ്പൊ നാല് കൊല്ലമായില്ലേ?”

സ്മിത കുറച്ച നേരം ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. പിന്നെ ചെറുതായി ഒന്ന് ചിരിച്ചു.

“ഞാനും നാസറും എന്തോർത്തിട്ടാ ഗൃഹാതുരത്വം കൊള്ളേണ്ടത് എന്ന് ആലോചിച്ച പോയതാണ്.”

സ്മിതയുടെ ഇടത്തെ കൈ അറിയാതെ നെറ്റിയിലേക്ക് നീങ്ങി. നെറ്റിയിൽ, കൃത്യമായി സീമന്തരേഖയിൽ വിറക് കൊള്ളി കൊണ്ട് അടിയേറ്റ് മുറിഞ്ഞതിന്റെ നീണ്ട പാടുണ്ട്.

“പ്രേമം കുറ്റകൃത്യമാണോ?”

കുറ്റകൃത്യം എന്ന് കേട്ടതോടെ പതിനൊന്നു കെ വി ലൈനിൽ തൊട്ട പോലെ ഭയങ്കരമായ ഷോക്കടിച്ചു. “കുറ്റകൃത്യം” അല്ലാതെ വേറൊരു വാക്കും സ്മിതക്ക് കിട്ടിയില്ലേ?

കുറ്റകൃത്യമല്ലാത്ത മറ്റൊന്നിനെ പറ്റി ആർ ഇ സിയുടെ മതിലിൽ എഴുതാൻ താറും കുമ്മായവും കലക്കിയത് കട്ടാങ്ങലെ അബ്ദുവിന്റെ ഹോട്ടലിന്റെ പിന്നാമ്പുറത്ത് നിന്നായിരുന്നു. അയ്യപ്പനും, ജോബും, ഹരിദാസനും സോമൻ മാഷും എല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു. വിവരം ആദ്യം അറിഞ്ഞത്, പക്ഷേ, ഞങ്ങൾ ആരും ആയിരുന്നില്ല, അഞ്ചാറ് വിദേശഭാഷകൾ അറിയുന്ന ആലപ്പുഴക്കാരൻ അദ്ഭുതക്കുട്ടി സുധീഷായിരുന്നു. വിദേശ റേഡിയോ സ്റ്റേഷനുകൾ സ്ഥിരമായി ശ്രദ്ധിക്കുന്ന സുധീഷ് ഒരു ദിവസം രാവിലെ അയ്യപ്പനോട്ട് പറഞ്ഞു: എടാ, നിന്റെ മഹാനായ അമരക്കാരന്റെ പെമ്പ്രന്നോത്തി തൂങ്ങുന്ന ലക്ഷണമുണ്ട്. പക്ഷേ, തള്ള കോടതിയിൽ പറഞ്ഞത് എനിക്കിഷ്ടമായി: റിവൊല്യൂഷൻ ഈസ് നോട്ട് എ ക്രൈം.

അന്താരാഷ്ട്ര ബന്ധമുള്ള ചില മുതിർന്ന സഖാക്കളോട്ട് വിവരം അന്വേഷിച്ച ഉറപ്പിക്കാൻ മൂന്നു ദിവസമെടുത്തു.

ചുവരെഴുത്ത് നടത്തിയതിന്റെ പിറ്റേന്ന് ബാലകൃഷ്ണേട്ടനാണ് പറഞ്ഞത്: പ്രവർത്തിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ മരിക്കുക എന്നതിനു ശേഷം കേരളത്തിൽ ചുവരെഴുത്തായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഏറ്റവും ശക്തമായ രാഷ്ട്രീയ മുദ്രാവാക്യമായിരിക്കും അത്. പ്രവർത്തനം ഒന്നുമില്ലാതെ മൗനിയായിപ്പോയ ബാലകൃഷ്ണേട്ടൻ ലേശം അകത്തു ചെന്നാൽ മാത്രമായിരുന്നു രാഷ്ട്രീയം പറയാറ്. അന്ന്, പക്ഷേ, തുള്ളി അടിച്ചിരുന്നില്ല.

“എന്തു പറ്റി ? യ്യി പിന്നേം ഗൃഹാതുരത്വം കൊള്ളാൻ തുടങ്ങിയോ?”

ഓർമ്മയുടെ തരിപ്പ് കുടഞ്ഞെറിഞ്ഞ് ഗൃഹാതുരചിന്ത സ്മിതക്ക് വിവരിച്ച കൊടുത്തു.

സ്മിത ഉറക്കെ ചിരിച്ചു.

“നിന്റെ ആ ചൈനക്കാരിയുടെ ഒരു കാര്യം! പണ്ടുള്ളവർ പറയുന്ന പോലെ മാവോയെ കൈവിഷം കൊടുത്ത് മയക്കിയ നാടകക്കാരി!”

“ചൈനയിൽ കൈവിഷമുണ്ടോ?”

“എന്താ ഉള്ളതെന്ന് വെച്ചാൽ അത്. രാജ്യം തറവാട്ടു സ്വത്ത് പോലെ കൊണ്ട് നടന്നു. പാർട്ടിയിലെ ശത്രുക്കളെ ഒതുക്കാൻ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവം എന്നും പറഞ്ഞു കുറേ കുട്ടിക്കുരങ്ങന്മാരെ ഇറക്കി വിട്ടു”.

“എന്തൊരു രാഷ്ട്രീയ നിരീക്ഷണ പാടവം! ലക്ഷണമൊത്ത പാശ്ചാത്യ പത്രപ്രവർത്തക! ആയകാലത്ത് ഫീൽഡിൽ ഇറങ്ങിയിരുന്നെങ്കിൽ നീ ഇന്നാരാ! ബി ബി സി വേൾഡ് സർവ്വീസ്, ദ ന്യൂസ് റെഡ് ബൈ സ്മിത വള്ളിക്കാട്ടിൽ.”

ട്യൂഷൻ കുട്ടികളുടെ കശപിശ പിന്നെയും തുടങ്ങി. കൃഷ്ണപ്രിയയും റിസ്‌വാനും തന്നെ പ്രതികൾ.

“മിസ്സെ, ഓനിന്റെ ചന്ദനക്കുറി മായ്ച്ച കളഞ്ഞു”, കൃഷ്ണപ്രിയ ചിണുങ്ങി.

“വെറുതെ പറയാ, മിസ്സെ , ഞാനൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല”, പട്ടാങ്ങും നടിച്ച കൊണ്ട് റിസ്‌വാന്റെ പ്രതിഷേധം.

“രണ്ടിനും ഞാൻ തരാം—സ്മിത ചാടി എഴുന്നേറ്റു.”

ലഹളയൊതുക്കി തിരിച്ച സോഫയിൽ വന്നിരുന്നപ്പോൾ സ്മിത കിതക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“ആയമ്മ ജയിലിൽ കിടന്നു മരിച്ചത് വെറുതെയായി, ല്ലേ?”

“ഏയമ്മ?”

പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്ന കാര്യം സ്മിത മറന്നു പോയിരുന്നു.

“ജിയാങ് ജിങ്”, ഞാൻ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി.

□

കെ. എം. ഷെറീഫ്

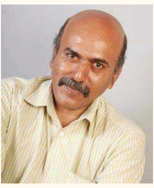

മേലേടത്ത് ആയിഷയുടേയും കക്കുഴി മാളിയേക്കൽ ഹാഷിമിന്റേയും മകനായി 1962 ഒക്ടോബർ 20-ന് കോഴിക്കോട് ജില്ലയിലെ അത്തോളിയിൽ ജനിച്ചു. അത്തോളി ഗവൺമെന്റ് എൽ. പി. സ്കൂൾ, കോഴിക്കോട്ടെ സെന്റ് ജോസഫ്സ് ഹയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ, മലബാർ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ്, ദേവഗിരി സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോളേജ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം. ഗുജറാത്തിൽ സൂറത്തിലെ വീർ നർമ്മദ് ദക്ഷിൺ ഗുജറാത്ത് സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് ഗവേഷണബിരുദം. മലയാളത്തിലും ഇംഗ്ലീഷിലും എഴുതും. മലയാളം, ഇംഗ്ലിഷ്, ഹിന്ദി, തമിഴ്, ഗുജറാത്തി എന്നീ ഭാഷകൾക്കിടയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യും. ഗുജറാത്തി ദലിത് രചനകളുടെ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള സമാഹാരം Ekalavyas with Thumbs, വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ കൃതികളെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലീഷിൽ പുസ്തകരൂപത്തിൽ വന്ന ആദ്യ പഠനമായ Kunjupathumma's Tryst with Destiny, ഖദീജ മുംതാസിന്റെ 'ബർസ' എന്ന നോവലിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനം, 'പോ, മോനേ, ദറീദാ' എന്ന മലയാള കവിതകളുടെ സമാഹാരം തുടങ്ങി വിവർത്തനങ്ങളും മൗലികരചനകളുമായി എട്ടോളം കൃതികൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാലയിലെ ഇംഗ്ലീഷ് വിഭാഗം പ്രൊഫസറായി റിട്ടയർ ചെയ്തു.

ഭാര്യ വിലങ്ങിൽ നാസിനി. മക്കൾ, നിഹാൽ നേഹ.

എഴുത്തുകാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക

ഈ കൃതി കൊള്ളാമെന്ന് തോന്നിയാൽ ചുവടെ ചേർത്തിട്ടുള്ള ക്യൂ ആർ കോഡ് വഴി വഴി ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് പത്തു രൂപ മുതൽ എത്ര തുകയും നേരിട്ട് അയച്ചുകൊടുക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിലൂടെ സ്വതന്ത്ര പ്രകാശനത്തിലേയ്ക്ക് കൂടുതൽ എഴുത്തുകാരെ ആകർഷിക്കുക. എഴുത്തുകാർക്ക് ഇടനിലക്കാരില്ലാതെ നേരിട്ട് സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകി അറിവ് സ്വതന്ത്രമാക്കാൻ സഹായിക്കുക.

Sherrif Kakkuzhi-Maliakkal

UPI ID: kmsherrif@oksbi

Scan to pay with any UPI app

Download QR Code

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അടുത്ത താളിൽ (പിൻകുറിപ്പിൽ).

പിൻകുറിപ്പ്

സായാഹ്ന എഴുത്തുകാർക്ക് പ്രതിഫലം നല്കുന്നുണ്ടോ എന്നത് പല വായനക്കാരും എഴുത്തുകാരും നിരന്തരം അന്വേഷിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ഇല്ല. ഒരു സ്വതന്ത്ര പ്രസാധന സംരംഭം എന്ന നിലയ്ക്ക് അതിനു കഴിയില്ല, അതു ശരിയുമല്ല എന്നാണ് സായാഹ്ന കരുതുന്നത്. എന്നാൽ, ഡിജിറ്റൽ കാലത്ത് നമുക്ക് മറ്റൊരു രീതി അവലംബിക്കാവുന്നതാണ്.

ഒരു കൃതി വായിച്ചുതീരുമ്പോൾ അതു കൊള്ളാമെന്നും ഇതെഴുതിയ ആൾക്ക് എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലം നല്കേണമെന്നും തോന്നിയാൽ അതേ കൃതിയിൽ കാണുന്ന ലിങ്ക് വഴി ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് പത്തു രൂപ മുതൽ എത്ര തുകയും നേരിട്ട് അയച്ചുകൊടുക്കാവുന്നതാണ്.

പകർപ്പവകാശം കഴിഞ്ഞ കൃതികളെ സംബന്ധിച്ച് ഈ തുക സായാഹ്നയുടെ അക്കൗണ്ടിലേക്കായിരിക്കും എത്തുക. അത് കൂടുതൽ കൃതികളുടെ ഡിജിറ്റൈസേഷന് വേണ്ടിയായിരിക്കും ചെലവഴിക്കുക.

കൃതിയോടൊപ്പമുള്ള ക്യൂ. ആർ. കോഡ് സ്കാൻ ചെയ്താൽ ഗൂഗ്ൾ പേ, ഭീംആപ്, തുടങ്ങിയ യുപിഐ ആപ്പുകൾ വഴി ഇഷ്ടാനുസരണം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന് നേരിട്ട് പണം അയക്കാവുന്നതാണ്.

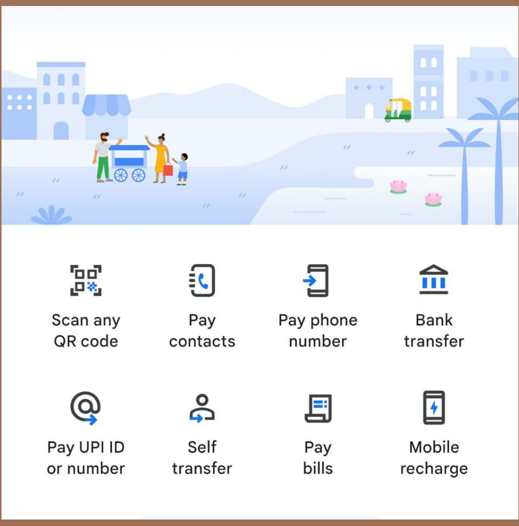

അതേ ഫോണിൽ നിന്നുതന്നെയാണ് പണം അയക്കേണ്ടതെങ്കിൽ ക്യൂആർകോഡിന്റെ സ്ക്രീൻഷോട്ടെടുത്ത് ഫോണിന്റെ ഗാലറിയിൽ ആണോ അത് സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുക. ഗൂഗ്ൾ പേ ആപ്പിൽ Scan any QR code എന്ന ഐക്കണിൽ അമർത്തിയാൽ ക്യൂആർ കോഡ് സ്കാൻ ചെയ്യാനുള്ള സ്ക്രീനിൽ വരുന്നു. അതിന്റെ താഴെ Upload from gallery എന്ന ഐക്കണിൽ തൊട്ട് ഗാലറിയിലുള്ള സ്ക്രീൻഷോട്ട് സെലക്ട് ചെയ്യുക. തുക ടൈപ്പ് ചെയ്ത് സാധാരണ മാതിരി പെയ്മെൻറ് നടത്താം.

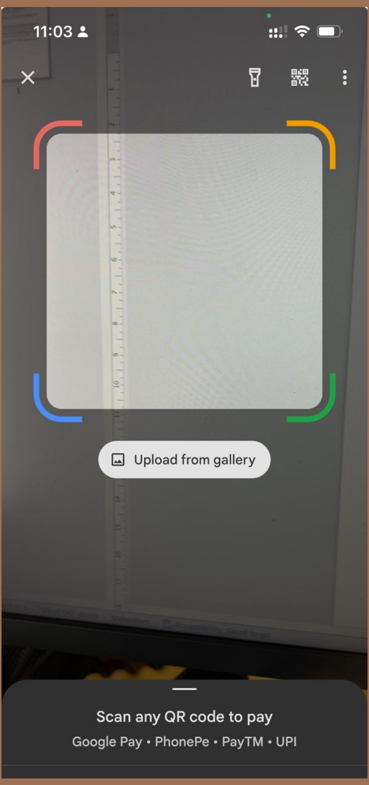

സ്ക്രീൻഷോട്ടിനു പകരം ഇതേ കൃതിയോടൊപ്പം കൊടുക്കുന്ന ക്യൂആർകോഡിന്റെ ചിത്രം ഡൗൺലോഡ് ചെയ്യുകയും ആവാം.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014